

toimimme tai olemme toimimatta. Käsillä oleva kirja alkaa kolmekymmenluvun työttömyyskuvauksella, joka on tunnevirykseltään kuin Kalle Päätalon lapsuuden muistelmien ohennettu versio. Ja kirja päättyy marginaaliin syrjäytyneen synkkään tunnelmointiin. Oireellisia mielikuvapelättejä

työttömyyskeskusteluun? Mutta mikä on se mansikkamaa, jolle näitä pelättejä rakenne-

taan ajamaan pois varpusia ja variksia?

SEPPÖ HELMINEN

PEKKA LAAKSONEN & ULLA PIELA (TOIM.)
TYÖTTÖMÄN TARINA
SUOMALAISEN KIRJALLISUUDEN SEURA, 1993

HUVIRETKI KRAPULAN MAAILMAAN

Englantilainen Keith Floyd on ruoanlaiton ammattilainen, joka tavattuaan BBC:n tuottajan David Pritchardin siirtyi televisiotehtäviin. Heidän työtoveruutensa on poikoinut myös kirjan nimeltä Kaikki kankkusesta, joka suomalaisessa lukijassa herättää hämmentyneitä tunteita ja mietteitä.

Kaveruksilla tai oikeammin sielunveljillä on reilusti oma-kohtaista kokemusta alkoholin käytöstä, ja Keith Floyd toteaa olevansa tuurijuoppo. Kaikki kankkusesta on hauska ja virnistelevä retki kohmelon monimuotoiseen maailmaan. Krapula luokitellaan kokemuksellisesti tuplajäyriksi, aikapomiksi tai luovaksi krapulaksi. Kirjan sivuilta löytyy myös parannuskeinoja kaikilta maailmankolkilta. Viiden päivän raitisteluohjelma sisältää neuvoja liikunnasta ja sivukaupalla ruoka-ohjeita, jotka sopivat viinakuurista toipuvalla henkilölle. Reseptit ovat todella houkuttelevia ja herkullisia!

Floydin kirjoittaman ”itsehoito-oppaan” avainsanat ovat

huumori, poikamaisuus ja myönteisyys. Totisen alkoholi-kulttuurimme kasvatin on vaikea totuttautua kirjan tunnelmaan. Floyd oletettavasti tietää ja tuntee alkoholin käytön ansat ja haittavaikutukset, mutta hän rajoittaa tekstinsä kepeään ja rupattelevaan tyyliin, jossa ei synkistellä tai pohdita syitä ja seurauksia. Tarinointi kätkee taakseen suurkulutuksen todelliset haitat. Yleisvaikutelmaksi muodostuu ”teekkari-maisuus”, aikuistuvan nuoren iloisen elämän kokeilu, jolloin tehdään ylettömiä ekskursioita viinan saloihin.

Varsinaiselle ongelmajuojalle tämä kirja saattaa olla jopa haitallinenkin, sillä krapulan parantamiseen tarkoitettuihin juomasekoituksiin lisätään alkoholia. Floydin kirja soveltuu niille, jotka tietävät faktoja alkoholin käytöstä ja sen seurauksista ja jotka tunnistavat oman juomatapansa. Kaikki kankkusesta on kuin tuulihatun, jolta odottaa paljon, mutta parin puraisun jälkeen maku unohtuu.

Kirjamarkkinat tulivat eri alojen oma-apuoppaita, joiden perusajatuksena on oman elämän hallinta. Markkinarakoa näille kirjoille varmasti löytyy, ja kustantajat tietävät sen. Tarjonnan runsaudenpulassa on kuitenkin vaaransa; liian huolettomasti kirjoitetut oppaat vääristävät selviä tosiasioita.

Floydin kirjaa on epäilemättä helppo lukea kohmelossa – sen voi antaa vaikkapa vappulahjaksi huumorintajuiselle työkaverille tai ystävälle. Lukukokemus on kieltämättä miellyttävä, muttei koskettava. Sen sijaan kun tarttuu riemukkaan illan jälkeen Kalervo Kiiänmaan ja Mikko Salaspuron toimittamaan Alkoholi-teokseen (1993), vaikutus on hätkähdyttävä. Eipä tee mieli tarttua aivan heti lasiin!

MERJA SAARNIO

KEITH FLOYD
KAIKKI KANKKUSESTA
GUMMERUS, 1993
124 s.